

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2014 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie mianowania na stopnie wojskowe

Na podstawie art. 76 ust. 14 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 461, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie mianowania na stopnie wojskowe (Dz. U. z 2013 r. poz. 1284 i 1532) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) osób niepodlegających obowiązkowi służby wojskowej, podlegających mianowaniu w przypadkach, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1–4 i ust. 8b ustawy.”;
- 2) w § 14
  - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W przypadku skierowania żołnierza okresowej służby wojskowej do służby pełnionej poza granicami państwa w jednostce wojskowej, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117, z późn. zm.²⁾), można mianować tego żołnierza na kolejny stopień wojskowy, jednak nie wyższy niż stopień etatowy stanowiska, na które został wyznaczony w kraju.”;
  - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Mianowanie, o którym mowa w ust. 3, następuje po powrocie żołnierza do kraju.”;
- 3) § 17 otrzymuje brzmienie:

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1407 i 1445 oraz z 2013 r. poz. 852 i 1355.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 210, poz. 2135, z 2009 r. Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278, z 2010 r. Nr 240, poz. 1601, z 2011 r. Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 908.

„§ 17. Na wyższy stopień wojskowy może być mianowany żołnierz, który spełnia warunki określone w art. 76 ust. 10 ustawy oraz gdy od jego poprzedniego mianowania upłynęło co najmniej dwa lata. Mianowanie to może nastąpić na stopień nie wyższy niż stopień etatowy stanowiska służbowego.”;

4) w § 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy występują:

- 1) przełożony żołnierza zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii (równorzędne) – na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) i stopnie wojskowe w korpusie podoficerskim;
- 2) dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa okresową służbę wojskową lub przełożony tego dowódcy – na stopnie wojskowe w korpusie oficerskim do stopnia wojskowego pułkownika włącznie;
- 3) dowódca jednostki wojskowej, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, w której żołnierz okresowej służby wojskowej pełni ją poza granicami państwa – na wszystkie stopnie wojskowe do stopnia wojskowego pułkownika włącznie;
- 4) Minister Obrony Narodowej – na stopnie wojskowe generałów.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosek o mianowanie, dowódca wymieniony w ust. 1 pkt 3 przedstawia drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy za pośrednictwem dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywający okresową służbę wojskową został wyznaczony na stanowisko służbowe w kraju.”;

5) w § 36 po ust. 2, dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przed przedstawieniem wniosku dotyczącego osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 4 ustawy, może przesłać ten wniosek do Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w celu wyrażenia opinii.”;

6) w § 37:

a) uchyla się ust. 3 i 5,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wnioski o mianowanie, o których mowa w ust. 1, przedstawia się Ministrowi Obrony Narodowej, a w przypadku wniosków na pierwszy stopień oficerski oraz na stopnie oficerskie generałów i admirałów – Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.”;

7) po § 37 dodaje się § 37a w brzmieniu:

„§ 37a.1. Z wnioskiem o pośmiertne mianowanie na wyższy stopień wojskowy żołnierza rezerwy lub osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej, w przypadku określonym w art. 76 ust. 8b ustawy, mogą wystąpić:

- 1) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających tych żołnierzy lub osoby, które brały udział w walkach o niepodległość państwa polskiego albo miały szczególne zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej, wobec żołnierzy rezerwy lub osób niepodlegających obowiązkowi służby wojskowej zrzeszonych w tych stowarzyszeniach;
- 2) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego tego żołnierza lub osoby, trwającego ponad trzy miesiące, jeżeli żołnierz ten lub osoba nie jest zrzeszona w podmiotach, o których mowa w pkt 1;
- 3) attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym w stosunku do tego żołnierza lub osoby posiadającej obywatelstwo polskie i stale zamieszkującej za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego.

2. Żołnierza rezerwy lub osobę niepodlegającą obowiązkowi służby wojskowej, w przypadkach określonych w art. 76 ust. 8b ustawy można pośmiertnie mianować na wyższy stopień wojskowy pod warunkiem, że żołnierz ten lub osoba poległa w walce o niepodległość państwa polskiego lub została zamordowana w związku z tą walką albo działalnością na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Organ występujący z wnioskiem o mianowanie, o którym mowa w ust. 1, kieruje go do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

4. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przed przedstawieniem wniosku o mianowanie dotyczącego osób, o których mowa w art. 76 ust. 8b ustawy, przesyła ten wniosek do Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w celu wyrażenia opinii.

5. Opinię Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych dołącza się do wniosku o mianowanie.

6. Wnioski o mianowanie na pierwszy stopień oficerski oraz na stopnie oficerskie generałów i admirałów przedstawia się Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Mianowanie następuje odpowiednio decyzją Ministra Obrony Narodowej lub postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 76 ust. 14 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 461, z późn. zm.).

W projekcie proponuje się doprecyzowanie ogólnej normy ustawowej, poprzez określenie szczegółowych warunków dotyczących uzasadnionych przypadków pośmiertnego mianowania. Możliwość pośmiertnego mianowania osób na podstawie art. 76 ust. 8b przywołanej ustawy została wprowadzona w wyniku wejścia w życie ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 187, poz. 1109). Potrzeba wprowadzenia tego przepisu została sformułowana w uzasadnieniu projektu tej ustawy (druk sejmowy Nr 4347), zgodnie z którym pośmiertne mianowanie na wyższy stopień wojskowy nie było wcześniej możliwe wobec „osób, które poległy w walce o granice państwa Polskiego po I Wojnie Światowej oraz w walce o Wolną Polskę w latach 1939-1963 (śmierć w walce ostatniego żołnierza podziemia niepodległościowego) lub w związku z tą walką zostały zamordowane w czasie trwania obu totalitarnych reżimów”. Z uzasadnienia wynika, że „pośmiertne mianowanie na wyższy stopień wojskowy będzie uhonorowaniem osób poległych i zamordowanych”.

W związku z powyższym, zasadnym jest doprecyzowanie szczegółowych warunków dotyczących przypadków pośmiertnego mianowania. Przepisy obowiązującego rozporządzenia (rozdział 9) nie uwzględniają sytuacji pośmiertnego mianowania żołnierzy rezerwy lub osób niepodlegających obowiązkowi służby wojskowej, zawężając zakres swojej regulacji w zakresie pośmiertnego mianowania na wyższy stopień wojskowy do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.

Zgodnie z przepisami obowiązującego rozporządzenia w sprawie mianowania na stopnie wojskowe (rozdział 4), żołnierz odbywający okresową służbę wojskową może być mianowany na wyższy stopień wojskowy po odbyciu co najmniej trzech miesięcy tej służby. Natomiast w przypadku powołania do tej służby w celu jej pełnienia w polskim kontyngencie wojskowym poza granicami państwa żołnierza można mianować na kolejny stopień wojskowy, jednak nie wyższy niż stopień etatowy stanowiska, na które został powołany. Można go również mianować z dniem zwolnienia z okresowej służby wojskowej, jeżeli w trakcie jej trwania wykonywał obowiązki na stanowisku poza granicami państwa nie krócej niż sześć miesięcy.

Na tle powyższych regulacji dotyczących okresowej służby wojskowej pełnionej poza granicami państwa mogą wystąpić przypadki, w których z uwagi na niedoskonałość procedur, brak jest możliwości mianowania żołnierza na wyższy stopień wojskowy, pomimo jego niewątpliwych zasług lub potrzeb związanych z tym mianowaniem. W związku z tym wskazano, że w przypadku skierowania żołnierza okresowej służby wojskowej do służby pełnionej poza granicami państwa w jednostce wojskowej, można mianować tego żołnierza na kolejny stopień wojskowy, jednak nie wyższy niż stopień etatowy stanowiska, na które został wyznaczony w kraju.

Rozszerzono również katalog organów uprawnionych do wnioskowania o mianowanie na wyższy stopień wojskowy w czasie służby poza granicami państwa, dając te uprawnienia dowódcy polskiego kontyngentu wojskowego.

Zaproponowane w § 17 wydłużenie do 2 lat okresu od poprzedniego mianowania nawiązuje do minimalnego okresu pomiędzy mianowaniami żołnierzy zawodowych, jak również uniemożliwia zbyt częste mianowania, dając jednak możliwość awansu najlepszym żołnierzom, z którymi przedłużono czas pełnienia okresowej służby wojskowej do 36 miesięcy.

W § 37, w związku z potrzebą rozdzielenia trybów pośmiertnego mianowania zgodnie z art. 76 ust. 8b i 13 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, dokonano rozdziału § 37 na:

- § 37 - dotyczący pośmiertnego mianowania w razie śmierci żołnierza w czynnej służbie wojskowej (art. 76 ust. 13 ustawy),
- § 37a - dotyczący pośmiertnego mianowania osób w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zasługi z tytułu udziału w walkach o niepodległość państwa polskiego lub szczególne zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej (art. 76 ust. 8b ustawy).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Przedmiot projektowanego aktu prawnego nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

*Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym*

DYREKTOR
DEPARTAMENTU PRAWNEGO
Ministerstwa Obrony Narodowej
M. Tomaszewski
płk mgr Mariusz TOMASZEWSKI
radca prawny

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej zmieniające rozporządzenie w sprawie mianowania na stopnie wojskowe.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Obrony Narodowej – wiodące.</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Minister Obrony Narodowej – Tomasz SIEMONIAK.</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu ppłk Janusz Miąsik tel. 22 6 870 236.</p>	<p>Data sporządzenia 5 maja 2014 r.</p> <p>Źródło: Ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 461, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac: 204</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie normuje kwestie:

- 1) pośmiertnego mianowania osób w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zasługi z tytułu udziału w walkach o niepodległość państwa polskiego lub szczególne zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej (art. 76 ust. 8b ustawy),
- 2) mianowania żołnierzy pełniących okresową służbę wojskową w polskim kontyngencie wojskowym poza granicami państwa (§14 rozporządzenia).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się doprecyzowanie ogólnej normy ustawowej, poprzez określenie szczegółowych warunków dotyczących uzasadnionych przypadków pośmiertnego mianowania. Przepisy obowiązującego rozporządzenia (rozdział 9) w istocie nie uwzględniają sytuacji pośmiertnego mianowania żołnierzy rezerwy lub osób niepodlegających obowiązkowi służby wojskowej, zawężając zakres swojej regulacji w kwestii pośmiertnego mianowania na wyższy stopień wojskowy do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.

Na podstawie aktualnych regulacji dotyczących okresowej służby wojskowej pełnionej poza granicami państwa mogą wystąpić przypadki, w których z uwagi na niedoskonałość procedur, brak jest możliwości mianowania żołnierza na wyższy stopień wojskowy, pomimo jego niewątpliwych zasług lub potrzeb związanych z tym mianowaniem. W związku z tym wskazano, że w przypadku skierowania żołnierza okresowej służby wojskowej do służby pełnionej poza granicami państwa w jednostce wojskowej, można mianować tego żołnierza na kolejny stopień wojskowy, jednak nie wyższy niż stopień etatowy stanowiska, na które został wyznaczony w kraju.

Rozszerzono również katalog organów uprawnionych do wnioskowania o mianowanie na wyższy stopień wojskowy w czasie służby poza granicami państwa, dając te uprawnienia dowódcy polskiego kontyngentu wojskowego.

Zaproponowane w § 17 wydłużenie do 2 lat okresu od poprzedniego mianowania nawiązuje do minimalnego okresu pomiędzy mianowaniami żołnierzy zawodowych, jak również uniemożliwia zbyt częste mianowania, dając jednak możliwości awansu najlepszym żołnierzom, z którymi przedłużono czas pełnienia okresowej służby wojskowej do 36 miesięcy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Projekt oddziałuje na żołnierzy rezerwy, którzy spełniają warunki do mianowania, a także na organy posiadające kompetencje do sporządzania i przesyłania wniosków o mianowanie oraz przełożonych, którzy posiadają uprawnienia do mianowania.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt będzie poddany konsultacjom z następującymi podmiotami:

Konwentem Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych Wojska Polskiego, ul. Stefana Banacha 2, 00 – 909 Warszawa;
Związkiem Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego Zarządem Głównym, ul. 11 Listopada 17/19, 03 – 446 Warszawa;

Związkiem Żołnierzy Wojska Polskiego Zarządem Głównym, ul. 11 Listopada 17/19, 03 – 446 Warszawa;
 Stowarzyszeniem Niezależne Forum o Wojsku, ul. Powstańców Wielkopolskich 7/4, 06 – 413 Ciechanów;
 Związkiem Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych, Al. Ujazdowskie 6a, 00 – 461 Warszawa;
 Związkiem Zawodowym MILITARIA, ul. 1-go Sierpnia 24-13, 02-134 Warszawa,

6.

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przyjęte rozwiązania nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ nie wprowadzają zmian w tej kwestii do obowiązującego obecnie stanu prawnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
	(dodaj/usuń)								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
	(dodaj/usuń)								
Niemierzalne	(dodaj/usuń)								
	(dodaj/usuń)								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Zaproponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: żołnierzy zawodowych

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wraz z wejściem projektu w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.